

PROIECT LEGE

PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII NAȚIONALE

Art. I - Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.163 din 7 august 1991, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul Legii nr.51/1991 privind siguranța națională a României se modifică și va avea următoarea formulare:

„Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României”.

2. În cuprinsul legii, următorii termeni se înlocuiesc astfel:

- a) „siguranță națională” cu „securitate națională”;
- b) „amenințare/amenințări la adresa securității naționale” cu „risc/riscuri și amenințare/amenințări la adresa securității naționale”.

3. Art.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.3 – (1) Constituie riscuri și amenințări la adresa securității naționale a României următoarele:

1. Punerea în pericol a ordinii constituționale prin:

- a) îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățeanului sau restrângerea exercițiului acestor drepturi, în măsura în care este pusă în pericol securitatea națională a României;
- b) acțiuni sau inacțiuni care vizează ori pot avea drept rezultat suprimarea sau afectarea atributelor fundamentale ale statului român ori a funcționării instituțiilor statului;
- c) defăimarea țării sau a națiunii, inițierea, constituirea ori susținerea de persoane sau organizații care militează în favoarea acțiunilor rasiste, xenofobe, extremiste, anarhice, inclusiv cele de factură revizionistă ori secesionist – separatiste sau care îndeamnă la ura etnică, religioasă, de clasă ori la violență publică;
- d) acțiunile de inițiere, organizare, constituire, sprijinire sau aderare la structuri informative sau paramilitare, în afara cadrului legal;
- e) confecționarea, folosirea sau comercializarea de echipamente, dispozitive și alte mijloace tehnice de interceptare, bruieră și înregistrare a comunicațiilor sau

comunicărilor în afara cadrului legal;

f) acțiuni sau inacțiuni de natură a afecta grav patrimoniul cultural național, care conferă identitate națiunii române.

2. Actele de terorism și faptele asimilate acestora, susținerea în orice mod a activităților teroriste și refuzul de a pune la dispoziția autorităților competente informații referitoare la activitățile entităților teroriste și cele de susținere în orice mod a acestora, în mod special a celor care pot contribui la prevenirea atacurilor teroriste.

3. Spionajul îndreptat împotriva intereselor României sau ale aliaților săi.

4. Proliferarea armelor de distrugere în masă, a vectorilor purtători, a produselor și tehnologiilor cu dublă utilizare.

5. Inițierea, desfășurarea, susținerea ori participarea - sub orice formă - la traficul cu armament, muniții, explozivi, droguri de mare risc, produse speciale radioactive, chimice, biologice și bacteriologice, produse și tehnologii cu dublă utilizare ori încălcarea sub orice formă a regimului legal al acestora, la migrația ilegală și traficul ilegal de persoane și la oricare alte activități care pot avea drept consecințe inclusiv încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, realizate de structuri sau rețele de criminalitate organizată transnațională, de natură să pună în pericol securitatea națională a României.

6. Inițierea, desfășurarea, susținerea ori participarea la activități de criminalitate organizată de natură să aducă atingere securității naționale.

7. Acțiuni ce sunt de natură a periclita relațiile externe ale României.

8. Acțiuni care urmăresc, sub orice formă, afectarea relațiilor statului cu românii din afara granițelor țării.

9. Punerea în pericol a securității informaționale a cetățeanului, a societății și a statului român prin:

a) operațiuni de agresiune informațională;

b) introducerea, modificarea, alterarea, ștergerea sau distrugerea, fără drept, de date în/din sistemele informatice, precum și accesul neautorizat în sisteme informatice ce prezintă relevanță pentru securitatea națională ori prin intermediul cărora se pot crea prejudicii de natură să afecteze stabilitatea economică și socială;

c) periclitatea obiectivelor, politicilor și strategiilor informative și contrainformative și de securitate.

10. Periclitatea ori compromiterea, în orice mod, a informațiilor clasificate.

11. Planuri și acțiuni de natură să afecteze capacitatea de apărare a țării ori securitatea

forțelor din Sistemul Național de Apărare a României sau ale aliaților.

12. Punerea în pericol a securității economice prin:

- a) periclitarea resurselor economice vitale, precum și monopolizarea, diminuarea ori blocarea accesului la părți substanțiale din acestea ori la resurse externe;
- b) afectarea intereselor economice strategice ale României;
- c) gestionarea ilegală, degradarea ori distrugerea resurselor economice de interes național.

13. Fapte de corupție ale căror consecințe sunt de natură să afecteze interesele naționale ori exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei.

14. Deturnarea fondurilor destinate unor programe de interes național, indiferent de sursa acestora.

15. Punerea în pericol a infrastructurilor critice prin:

- a) distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a acestora sau neluarea măsurilor de înlăturare a riscurilor la adresa acestora;
- b) neconstituirea rezervelor pentru necesități umanitare și intervenție în situații de urgență, la instituirea stării de urgență sau de asediu, la mobilizare ori în caz de război;
- c) neînlăturarea riscurilor reprezentate de activitățile cu grad ridicat de pericol nuclear, chimic, bacteriologic și alte asemenea, care pot determina catastrofe ori dezastre.

16. Atentatele la viața, sănătatea, integritatea sau libertatea demnitarilor români în țară și străinătate, a demnitarilor străini pe teritoriul României, precum și actele pregătitoare care vizează comiterea unor astfel de acțiuni.

17. Punerea în pericol a securității comunicațiilor și sistemelor de comunicații și informatice de stat, prin:

- a) fapte sau atacuri de neutralizare, anihilare, blocare ori diminuare a funcționalității sau fiabilității instalațiilor, sistemelor tehnice de securitate și protecție aferente rețelelor ori capacităților tehnice de comunicație, a amplasamentelor în care acestea se regăsesc;
- b) penetrarea, întreruperea funcționării și distrugerea rețelelor de comunicații de stat, precum și interceptarea comunicațiilor în aceste rețele;
- c) pătrunderea fără drept în spectrul de frecvențe radio cu utilizare guvernamentală și interceptarea comunicațiilor din acesta;
- d) afectarea capacității operaționale a comunicațiilor și sistemelor de comunicații și

informatice de stat;

e) existența unor riscuri la nivelul sistemelor de protecție și securitate ale infrastructurilor de comunicații electronice și informatice aferente unor instituții, domenii de interes strategic, de natură să genereze situații de insecuritate sau de perturbare a funcționării optime și în siguranță a structurilor necesare desfășurării normale a vieții sociale și economice.

18. Punerea în pericol a securității cibernetice prin acțiuni sau inacțiuni de natură să determine ori să aibă ca efect afectarea bunei funcționări a sistemelor informatice și de comunicații, publice sau private sau lezarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

19. Punerea în pericol a securității ecologice prin:

- a) degradarea, cu efect major la nivel regional sau național, a mediului ambiant;
- b) orice alte acțiuni sau inacțiuni ce au ca efect degradarea factorilor de mediu, cu consecințe majore la nivel național sau regional.

20. Punerea în pericol a securității medicale prin:

- a) distrugerea totală sau parțială a rețelei care oferă asistență medicală;
- b) distrugerea conținutului depozitelor și rezervelor de materiale necesare pentru asigurarea stării de sănătate a populației;
- c) distrugerea mobilității și disponibilității resurselor medicale care necesită deplasare în anumite zone ale țării, ca urmare a unor situații de urgență, de asediu, la mobilizare ori în caz de război;
- d) acțiuni sau inacțiuni ce pot avea consecință generarea de epidemii, pandemii ori epizootii;
- e) orice alte acțiuni sau inacțiuni care au ca rezultat afectarea sistemului de asistență medicală, cu consecințe majore la nivel național sau regional.

(2) Autoritățile și instituțiile publice competente planifică, organizează și desfășoară, conform atribuțiilor prevăzute în legile privind organizarea și funcționarea acestora, activități de informații, contrainformații și de securitate în scopul cunoașterii, prevenirii, contracarării și înlăturării riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale”.

4. Art.13 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.13 – Riscurile și amenințările la adresa securității naționale a României, prevăzute la art.3, inclusiv actele sau faptele de terorism prevăzute în Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, constituie temeiul legal

pentru a se propune procurorului de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, în cazuri justificate, să solicite autorizarea efectuării unor activități în scopul culegerii de informații, constând în: interceptarea și înregistrarea convorbirilor și/sau comunicărilor efectuate sub orice formă și/sau a transmisiilor de date prin orice mijloace; căutarea unor informații, documente sau înscrisuri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect; ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acesta le conține, cât și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee; instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse; supravegherea prin fotografiere, filmare ori prin alte mijloace tehnice, efectuate sistematic în locuri publice sau efectuate în orice mod în locuri private; localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice; reținerea, predarea și percheziționarea trimiterilor poștale; solicitarea sau obținerea datelor referitoare la tranzacțiile financiare, precum și a datelor financiare ale unei persoane.”

5. După art.13 se introduce un nou articol, art.131 (a se citi art.13 indice 1), cu următorul conținut:

Art.131 (art.13 indice 1) - (1) Propunerea se formulează în scris și trebuie să cuprindă: date sau indicii temeinice din care să rezulte existența unei situații prevăzute la art.3, pentru a cărei descoperire, prevenire sau contracarare se impune emiterea autorizării; categoriile de activități pentru a căror efectuare este necesară autorizarea; identitatea persoanei împotriva căreia se dispune măsura, dacă este cunoscută; descrierea generală, dacă și când este posibil, a locului unde urmează a fi efectuate activitățile autorizate; durata de valabilitate a autorizării.

(2) Propunerea se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este examinată sub aspectul temeiniciei și legalității de procurori anume desemnați de acesta.

(3) Dacă se apreciază că propunerea este nejustificată, procurorul o respinge prin rezoluție motivată, comunicând aceasta de îndată organului care a formulat-o.

(4) Dacă în termen de 24 de ore de la înregistrarea cererii se apreciază că propunerea este întemeiată și sunt întrunite toate condițiile prevăzute de lege, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau înlocuitorul de drept al acestuia solicită în scris președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție autorizarea activităților propuse.

(5) Solicitarea trebuie să cuprindă datele menționate la alin. (1).

(6) Solicitarea este examinată în camera de consiliu de judecători anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, care o admit sau o resping motivat, prin încheiere.

(7) În cazul în care solicitarea este respinsă, aceasta se restituie procurorului, împreună cu un exemplar al încheierii.

(8) Dacă apreciază că solicitarea este justificată, odată cu încheierea de admitere judecătorul emite mandat prin care autorizează efectuarea activităților propuse.

(9) Mandatul se înmânează reprezentantului anume desemnat al organului care a propus autorizarea și trebuie să cuprindă: categoriile de convorbiri sau comunicări care pot fi interceptate, categoriile de informații, documente sau obiecte care pot fi obținute; datele de identitate ale persoanei supuse autorizării, dacă sunt cunoscute; descrierea generală a locului în care urmează a fi executat mandatul; organul împuternicit cu executarea; durata de valabilitate a mandatului.

(10) Durata de valabilitate a mandatului nu poate depăși 6 luni; în cazuri întemeiate judecătorii anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție pot prelungi, la cerere, durata mandatului, fiecare prelungire neputând depăși 3 luni.

(11) În acest caz se va urma procedura prevăzută la alin. (1)-(9).

(12) Solicitarea, emiterea și punerea în aplicare a mandatului se fac cu respectarea prevederilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate .

(13) Organele care au propus autorizarea activităților pentru care s-a emis mandatul sunt obligate să le întrerupă de îndată atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat și să îl informeze despre aceasta pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(14) Aceleași organe au obligația să îl informeze în scris pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție despre rezultatul activităților autorizate prin mandat și despre măsurile luate, conform legii”.

6. Art.15 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.15 - (1) În situații deosebite care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru securitatea națională, organele de stat specializate cu atribuții în domeniu pot efectua activitățile prevăzute de art.13, fără autorizarea menționată de prezenta lege, urmând ca solicitarea să fie înaintată de îndată ce este posibil, dar nu mai târziu de 48 de ore.

(2) Dacă judecătorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), dispune încetarea de îndată a acestora.”

7. După art.15 se introduc două noi articole, art.15.1 și art.15.2 cu următorul cuprins:
„Art.15.1 - Rezultatele activităților autorizate potrivit procedurii prevăzute la art.13 – art.15 pot fi folosite în cauze penale dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea de fapte prevăzute de legea penală sau de legea specială cu dispoziții penale.”

“Art.152 - (1) După încetarea activităților autorizate în condițiile art.13 – art.15, organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale informează, în scris, în termen de cel mult 180 zile, pe fiecare persoană, subiect al unui mandat despre măsura ce a fost luată în privința sa.

(2) Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale nu efectuează informarea prevăzută la alin.(1) dacă aceasta ar putea conduce la perturbarea sau periclitarea activității de realizare a securității naționale, relațiilor externe ale României ori poate determina dificultăți în desfășurarea altor activități autorizate cu privire la alte persoane.

(3) Dispozițiile art.16.1– art.16.4 se aplică în mod corespunzător”.

8. După Capitolul 2 se introduce un nou capitol, Capitolul 2.1 conținând un număr de cinci articole, art.16.1– art.16.5 cu următorul conținut:

„Capitolul 2.1 - Reguli speciale privind protecția datelor cu caracter personal

Art.161 - (1) Orice persoană are dreptul de a solicita accesul la datele cu caracter personal ce o privesc exclusiv, în legătură cu o situație determinată, ori dacă justifică un interes legitim pentru obținerea acestora și are un motiv întemeiat să considere că acele date sunt deținute de către autoritatea solicitată.

(2) Datele cu caracter personal pot fi puse la dispoziție prin informare sau prezentarea unui rezumat al suportului acestora, după caz.

(3) Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale aleg modul de furnizare a datelor respective, în funcție de necesitățile de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu.

(4) Nu pot face obiectul comunicării informațiile referitoare la proveniența datelor cu caracter personal sau beneficiarii legali ai acestora.

(5) Accesul la datele cu caracter personal poate fi respins de către autoritatea solicitată în următoarele condiții:

- a) furnizarea informațiilor periclitează îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale acesteia;
- b) informațiile sunt necesare pentru apărarea securității naționale sau pentru protejarea interesului național;

c) furnizarea informațiilor aduce atingere drepturilor și libertăților unor terțe persoane;
d) furnizarea informațiilor duce la deconspirarea tehnicilor speciale de investigare sau a surselor de informații protejate prin prezenta lege.

(6) În situațiile menționate la alin.(5), precum și atunci când nu se află în evidențe, solicitantul va fi informat asupra faptului că au fost efectuate verificări în evidențele proprii, fără a se oferi alte date.

(7) Autoritatea competentă în domeniul securității naționale căreia i se solicită datele cu caracter personal este obligată să comunice răspunsul în 30 de zile.

Art.16.2 - (1) Orice persoană are dreptul de a cere organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale verificarea, corectarea, ștergerea sau distrugerea datelor cu caracter personal, ce o privesc exclusiv, dacă se constată că sunt incorecte, incomplete ori au fost prelucrate fără respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(2) Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale au obligația ca, în termen de 45 de zile de la înregistrarea cererii, să procedeze la ștergerea, distrugerea sau corectarea datelor respective și să informeze solicitantul cu privire la efectuarea acestor operațiuni.

Art.16.3 - (1) Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale au obligația de a șterge sau distruge datele cu caracter personal pe care le dețin, indiferent de forma de stocare, atunci când se constată că acestea nu au legătură cu riscuri și amenințări la adresa securității naționale a României.

(2) Informațiile privind datele cu caracter personal, viața intimă, familială și privată, onoarea și reputația persoanelor, cunoscute incidental în cadrul obținerii datelor necesare apărării securității naționale a României, nu pot fi făcute publice, stocate, sau arhivate, iar suportul pe care acestea sunt înregistrate va fi distrus sau, după caz, șters, atunci când se constată că acestea nu au legătură cu riscuri și amenințări la adresa securității naționale a României.

(3) Documentul care atestă efectuarea operațiunilor prevăzute la alin.(1) și alin.(2) se păstrează în arhiva organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale.

Art.16.4 - Persoana care se consideră vătămată în drepturile sale prin acte ale organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, constând în încălcarea obligațiilor de protecție a datelor cu caracter personal, a dreptului de acces al persoanelor la date ce le privesc exclusiv, stocarea unor date incorecte, incomplete sau care au fost prelucrate fără respectarea condițiilor prevăzute de lege ori comunicarea ilegală sau abuzivă a unor asemenea date către alte instituții, se poate adresa

Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal sau instanțelor judecătorești, potrivit legii.

Art.16.5 - Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale nu pot stoca și folosi informațiile care nu au legătură cu securitatea națională a României.”

Art.II - Legea nr.14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.33 din 3 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează astfel:

1. În cuprinsul legii, următorii termeni se înlocuiesc astfel:

- a) „siguranță națională” cu „securitate națională”;
- b) „amenințare/amenințări la adresa securității naționale” cu „risc/riscuri și amenințare/amenințări la adresa securității naționale”.

2. După alineatul (1) al art.8 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„Art.8 - ...

(2) În condițiile Codului de procedură penală, Serviciul Român de Informații poate folosi, cu autorizarea motivată a procurorului, colaboratori și investigatori sub acoperire pentru culegerea de informații în scopul descoperirii, prevenirii și contracarării infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în Codul penal și în legi speciale.”

3. Art.13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.13 – (1) Ofițeri anume desemnați ai Serviciului Român de Informații pot fi numiți în calitate de organe de cercetare penală speciale, cu acordul Biroului Executiv al Consiliului Director al Serviciului și cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, competente să efectueze urmărirea penală în condițiile și pentru infracțiunile date în competența acestora potrivit Codului de procedură penală.

(2) Organele de cercetare penală speciale ale Serviciului Român de Informații își desfășoară activitatea sub conducerea și supravegherea procurorului.

(3) Pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la alin.(1), în cadrul unității juridice a Serviciului Român de Informații se organizează și funcționează o subunitate specializată în care își desfășoară activitatea ofițerii care au calitatea de organe de cercetare penală speciale.

(4) Serviciul desfășoară sau îndeplinește orice alte activități de aplicare a legii date în competența sa, potrivit legii.

(5) Organele Serviciului Român de Informații nu pot lua măsura reținerii sau arestării preventive și nici dispune de spații proprii de arest”.

4. Art.45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.45 – (1) Documentele interne de orice fel ale Serviciului Român de Informații au caracter secret de stat, se păstrează în arhiva sa proprie și nu pot fi consultate decât cu aprobarea directorului, în condițiile legii.

(2) Documentele Serviciului Român de Informații, indiferent de suport, privind operațiunile informativ – operative pentru realizarea securității naționale sunt acte de comandament militar.

(3) Serviciul Român de Informații preia spre conservare și folosință fondurile de arhivă ce privesc securitatea națională ale fostelor organe de informații cu competență pe teritoriul României.

(4) Documentele, datele și informațiile Serviciului Român de Informații pot deveni publice numai după împlinirea termenelor de clasificare prevăzute de Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate.

(5) Fondurile de arhivă ale fostului Departament al Securității Statului ce privesc securitatea națională nu pot deveni publice decât după împlinirea termenelor de clasificare prevăzute de Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate.”

Art.III - Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1161 din 8 decembrie 2004 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.20 – Riscurile și amenințările la adresa securității naționale prevăzute la art.3 din Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României inclusiv actele sau faptele de terorism prevăzute de prezenta lege constituie temei legal pentru organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale să solicite autorizarea efectuării unor activități specifice în scopul culegerii de informații, potrivit procedurii prevăzute în Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României, care se aplică în mod corespunzător.”

2. Art.21 și art.22 se abrogă.